

بیوتکنولوژی

شفاهی

بررسی تنوع ژنتیکی جمعیت های گل محمدی (*Rosa damascena* Mill) ایران با استفاده از نشانگر ریزماهواره

علیرضا بابایی، سید رضا طبایی عقدانی، مرتضی خوشخوی، رضا امیدبیگی،
محمدرضا تقوی، محمد حسن عصاره، مارینوس جی ام اسمولدرز

گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

گل محمدی یکی از مهمترین گونه های جنس رز (*Rosa*) است که به طور عمده به منظور تولید روغن های فرار و نیز به عنوان یک گیاه زینتی مطرح می باشد. در این پژوهش تنوع ژنتیکی ۴۰ جمعیت گل محمدی ایران که از ۲۸ استان کشور جمع آوری گردیده بود، با استفاده از ۹ نشانگر ریزماهواره مورد بررسی قرار گرفت. سطح بالایی از چند شکلی در تمام نشانگرهای مورد استفاده (۱۵-۵ آلل در هر نشانگر، یا به طور متوسط ۹/۱۱ آلل در هر مکان ژنی) مشاهده شد و تجزیه خوشه ای تشابهات ژنتیکی، وجود ۹ ژنوتیپ مختلف را نشان داد. از این ۴۰ جمعیت مورد مطالعه، ۲۷ جمعیت دارای الگوی ژنتیکی یکسان و مشابه با نمونه های مطالعه شده در پژوهش های پیشین در کشورهای ترکیه و بلغارستان بوده و سایر جمعیت ها الگوی ژنتیکی متفاوتی نشان دادند. نتایج این پژوهش برای نخستین بار وجود تنوع ژنتیکی در گونه گل محمدی را نشان داد و زمینه مناسبی برای مدیریت منابع ژنتیکی این گیاه و نیز پایه گذاری یک برنامه اصلاحی هدفمند و پویا را فراهم آورد.